

Arrest

nr. 117 231 van 20 januari 2014
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2013 (zaak nr. X)

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2013 (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 16 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat W. VANDEVOORDE die loco advocaat S. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) worden de beroepen nr. 139 644 en nr. 141 294 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 139 644.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 141 294.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Pakistaans staatsburger te zijn, Bajwa van origine, en afkomstig uit Bahria Town, Lahore, gelegen in de provincie Punjab. In 2003 vertrok u naar Kazachstan om er aan de universiteit geneeskunde te studeren. In 2006 ging u naar Wit-Rusland waar u uw studies geneeskunde verder zette. U leerde er A. V. (...) (O.V. X), Wit-Russisch staatsburger, kennen met wie u een relatie begon en later een religieus huwelijk aanging. Op 21 maart 2009 huwden jullie ook voor de wet. Nadat u uw diploma geneeskunde behaald had, weigerden de autoriteiten echter om uw verblijfsvergunning te verlengen en kon u niet langer in Wit-Rusland verblijven. Daarom keerde u in juni 2009 terug naar Pakistan. U was van plan om er eerst een artspraktijk uit te bouwen waarna uw echtgenote ook naar Pakistan zou kunnen komen. U richtte een klein ziekenhuis op in één van de huizen die uw familie bezat. U wilde echter uitbreiden en kocht daarom ook een stuk grond naast het ziekenhuis. Deze grond was eigendom van drie personen, genaamd A. (...), S. (...), en B. (...). In september 2009 betaalde u hen 30.000 dollars voor het stuk grond. Ze beloofden u om de nodige documenten te laten opstellen waardoor u officieel de nieuwe eigenaar van de grond zou zijn. Ze hielden hun belofte echter niet. Ongeveer vijftien of twintig dagen nadat u hen het geld gegeven had, ging u naar de politie om alsnog de eigendom van dit stuk grond te kunnen verwerven. De politie beloofde wel om u te helpen, maar omdat het om invloedrijke personen ging, ondernam de politie in werkelijkheid niets tegen hen. U ging nog enkele keren terug naar de politie zonder enig resultaat te bereiken. Daarna werden u en uw broer regelmatig lastiggevallen door deze personen. Begin december 2009 werden jullie niet ver van jullie huis in elkaar geslagen. U verbleef gedurende tien dagen voor verzorging in het ziekenhuis. Vervolgens ging u opnieuw naar de politie, maar ze weigerden om uw klacht te noteren. In januari 2010 vertrok u samen met uw broer naar Karachi. Niet lang na jullie aankomst werd uw broer door S. (...) in elkaar geslagen. Jullie gingen naar het plaatselijk politiebureau, maar jullie klacht werd niet aangenomen. Daarna verbleven jullie nog enige tijd op verschillende plaatsen in Karachi. Behalve deze problemen met de drie eigenaars van het stuk grond dat u gekocht had, had u ook problemen met uw eigen familie. Uw ouders accepteerden uw huwelijk met een westerse vrouw niet. Ze wilden dat u van haar zou scheiden en met een Pakistaans meisje zou huwen. Op 20 september 2010 vertrok u opnieuw naar Wit-Rusland. Omdat u er echter nog altijd geen geldige verblijfsdocumenten kon verkrijgen, vertrok u op 9 oktober 2010 naar België. U vroeg er asiel aan op 15 oktober 2010. Na uw aankomst in België vernam u dat uw familie in Pakistan nog regelmatig werd lastiggevallen door die drie personen en dat uw broer zelfs een keer werd ontvoerd. Uw echtgenote kende na uw vertrek in Wit-Rusland problemen met de autoriteiten omwille van de politieke activiteiten van haar vader. Ze kwam in april 2011 ook naar België en diende op 11 april 2011 een asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw huwelijksakte, een attest van uw religieus huwelijk, uw diploma en getuigschriften van uw studies, een brief van een makelaar, een medisch attest, een kopie van een brief van de lokale administratie van Bahria Town in Lahore, en een document met de adresgegevens van uw artspraktijk.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omwille van problemen met enkele personen van wie u een stuk grond gekocht had. Nadat u hen de gevraagde geldsom overhandigd had, weigerden ze om deze grond op uw naam te laten registreren waardoor u niet officieel eigenaar van deze grond kon worden. Toen u naar de politie ging om klacht tegen hen in te dienen, bedreigden ze u en uw familieleden. U en uw broer werden ook geslagen door hen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 6, 7, 8, 9, 10, 11). Daarnaast haalde u problemen aan vanwege uw familieleden die uw huwelijk met een westerse vrouw niet accepteerden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2013, p. 5, 6, 7, 12-13, 14).

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw aangehaalde problemen met de personen van wie u een stuk grond gekocht had geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U wordt namelijk niet bedreigd omwille van uw politieke of religieuze overtuiging, uw etnie, nationaliteit, of uw lidmaatschap van een sociale groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Het betreft hier dan ook problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U stelde weliswaar dat uw vervolgers machtige personen zijn die banden hebben met de lokale politie. U beweerde ook dat het rechtssysteem in Pakistan corrupt is (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 8, 9, 10). Dit wijst echter niet op een mogelijk gebrek aan bescherming omwille van uw politieke of religieuze overtuiging, uw etnie, nationaliteit, of uw lidmaatschap van een sociale groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Er moet ook vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Zo dient te worden opgemerkt dat u onaannemelijk vage en incoherente verklaringen aflegde aangaande de identiteit van uw vervolgers. U kende de drie eigenaars van het stuk grond slechts bij de voornaam (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 6). Toen u vervolgens gevraagd werd of deze personen familie van elkaar waren, kon u daar aanvankelijk niet met zekerheid op antwoorden. U stelde dat ze elkaar al lang kenden en dat ze als verwanten waren. Onmiddellijk daarna beweerde u opeens dat ze broers waren of dat ze zeker verwant met elkaar waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 7). Behalve dat ze banden hebben met vele politici, kon u geen verdere informatie verschaffen aangaande deze drie personen. U verklaarde weliswaar dat hun broer ook een bekende politicus is, maar toen u vervolgens gevraagd werd wie hun broer dan wel is, stelde u dit merkwaardig genoeg niet meer te weten. U herhaalde slechts in algemene bewoordingen dat deze drie personen veel mensen kennen die zich met politiek bezighouden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 8). Dergelijke vage en incoherente verklaringen zijn echter weinig overtuigend te noemen. Aangezien deze drie personen u en uw familieleden meerdere keren bedreigd hebben, u en uw broer ook in elkaar geslagen hebben, en u meerdere keren klacht tegen hen hebt ingediend bij de politie, kan redelijkerwijs dan verwacht worden dat u aangaande hun identiteit toch meer concrete informatie kan geven. Hierdoor wordt de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnd.

Bovendien kan gewezen worden op enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat u en uw broer in Karachi drie keer werden aangevallen door S. (...) en zijn mannen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 6). Later in uw gehoor beweerde u echter in strijd met uw eerdere verklaringen dat er in Karachi slechts één aanval plaatsvond waarbij uw broer gewond raakte en dat jullie daarna niet meer werden aangevallen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 10-11). Toen u vervolgens op deze wel erg verschillende versies werd gewezen, beweerde u dat niet u en uw broer maar wel uw andere familieleden in Lahore na de aanval in Karachi nog meerdere keren werden lastiggevallen door uw vervolgers. U verduidelijkt tijdens uw gehoor verder dat enkel uw broer in Karachi werd geslagen door S. (...) en zijn mannen, en dat u bij deze aanval niet aanwezig was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 11-13). Dit biedt geen aanvaardbare uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, aangezien uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat u aanvankelijk wel degelijk bedoelde dat u en uw broer in Karachi drie keer werden aangevallen door die personen.

Hoe dan ook strookt uw uiteindelijke verklaring voor het Commissariaat-generaal niet met uw verklaring in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde er expliciet dat u in Karachi zelf (een tweede keer) in elkaar werd geslagen (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, d.d. 05/11/2010, vraag 3.5, p. 2). Toen u daarop met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, had u hier opnieuw geen aanvaardbare uitleg voor. U bleef bij de verklaringen die u afgelegd had in uw gehoor voor het Commissariaat-generaal en beweerde dat men u eerder misschien verkeerd begrepen had op Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 13). Uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken zijn echter duidelijk. Bovendien verklaarde u in het begin van uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken u werden voorgelezen en dat u ermee akkoord bent gegaan. U stelde verder geen opmerkingen te hebben aangaande uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 3).

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties betreffen alle elementen die raken aan de kern van uw asielrelaas en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met uw familieleden omwille van uw huwelijk met een westerse vrouw (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 5, 6, 7, 12-13, 14), kan worden opgemerkt dat deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo is uit uw verklaringen gebleken dat uw familieleden uw westerse vrouw niet accepteerden en haar nooit zouden uitnodigen om naar Pakistan te komen, maar niet dat er ooit enige bedreigingen door uw familieleden werden geuit. Uit uw verklaringen is ook niet gebleken dat u over concrete aanwijzingen zou beschikken dat er vanwege uw familieleden enige bedreiging zou uitgaan voor uw leven of fysieke integriteit of voor dat van uw echtgenote (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 5, 6, 7, 12-13). U beweerde slechts in heel algemene bewoordingen dat in Pakistan blanke mensen gehaat worden en dat om het even wie uw vrouw iets kan aandoen. In verband hiermee haalde u het voorbeeld aan van een vriend van u die in Rusland gehuwd was en van wie de vrouw in Pakistan vermoord werd door zijn eigen broer (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 14). Het betreft hier echter louter beweringen en veronderstellingen van uwentwege die u niet kon staven met enige objectieve elementen of algemene informatie.

Tot slot blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber-Pakhtunkhwa. Hoewel de situatie in de in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh, Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager. De situatie in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan is immers relatief stabiel te noemen. Het geweld dat in de provincies Baluchistan, Punjab en Sindh voorkomt neemt weliswaar de vorm aan van zelfmoordaanslagen, targeted killings, en sektarisch geweld, doch dit kadert niet binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Pakistaanse autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. De gewelddadige confrontaties en incidenten die er plaatsvinden overstijgen niet het niveau van interne ongeregeldeheden in de zin van artikel 1, tweede lid van het Tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949. Daar er in de provincie Punjab thans geen sprake is van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin, bestaat er actueel voor burgers afkomstig uit deze provincie geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw huwelijksakte, het attest van uw religieus huwelijk, alsook uw diploma en de getuigschriften van uw studies, bevatten enkel persoonsgegevens en gegevens aangaande uw opleiding die hier niet in twijfel getrokken worden. Met betrekking tot de overige documenten dient vooreerst opgemerkt te worden dat om enige bewijskracht aan dergelijke documenten te ontleen, ze dienen te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. De brief van de makelaar betreft geen officieel document en er kan dan ook geen objectieve bewijswaarde aan gehecht worden. Uit het medisch attest blijkt weliswaar dat u bepaalde verwondingen vertoonde, maar uit het document blijkt verder niet in welke omstandigheden u dergelijke verwondingen zou opgelopen hebben. De brief van de lokale administratie te Bahria Town bevat geen informatie die uw beweerde problemen met drie eigenaars van een stuk grond kan staven. Het betreft ook slechts een kopie waaraan maar weinig bewijswaarde gehecht kan worden, aangezien gekopieerde documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt een waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat alle soorten documenten tegen betaling gemakkelijk bekomen kunnen worden in Pakistan. Het document met de adresgegevens van uw artspraktijk bevat evenmin enige informatie die uw beweerde vervolgingsfeiten kan staven.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat in hoofde van uw echtgenote, A. V. (...) (O.V. 6.706.049), ook een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekende partij gaat in haar verweer in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

3.2.1.1. Betreffende de motivering aangaande het gehuwd zijn met een westerse vrouw werpt verzoekende partij vooreerst op dat de Pakistaanse maatschappij vijandig staat tegenover dit soort huwelijken waardoor haar gemengd huwelijk met een Wit-Russische echtgenote een onveilige toestand uitmaakt die haar niet toelaat met haar echtgenote in Pakistan samen te leven. Het spreekt voor zich dat dit vervolgingsmotief wel degelijk ressorteert onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, aldus verzoekende partij. Verder is verzoekende partij van oordeel dat de problemen met haar familie kunnen oplosbaar indien zij haar echtgenote mocht meenemen naar Pakistan. Desbetreffende oppert verzoekende partij: *“precies uit veiligheidsoverwegingen had hij dat nog niet gedaan en hij had in elk geval gepoogd om financieel een stabiele en onafhankelijke situatie op te bouwen, hetgeen is mislukt”*. Ten slotte wijst verzoekende partij erop dat het geweld tegen vrouwen in Pakistan zeer hoog is wat wordt bevestigd in een persbericht van Reuters dat als bijlage 3 bij het verzoekschrift is gevoegd.

3.2.1.2. Wat betreft het verweer van verzoekende partij dat de Pakistaanse maatschappij vijandig staat tegenover dat soort huwelijken en dat het huwelijk met een Wit-Russische derhalve een maatschappelijk onveilige toestand met zich brengt, oordeelt de Raad dat dit een blote bewering betreft daar deze op generlei wijze met enige objectieve informatie wordt onderbouwd. Daar waar verzoekende partij stelt dat de problemen met de familie kunnen oplosbaar indien haar echtgenote effectief naar Pakistan komt, oordeelt de Raad vooreerst, onder verwijzing naar navolgende motivering in de bestreden beslissing: *“Zo is uit uw verklaringen gebleken dat uw familieleden uw westerse vrouw niet accepteerden en haar nooit zouden uitnodigen om naar Pakistan te komen, maar niet dat er ooit enige bedreigingen door uw familieleden werden geuit. Uit uw verklaringen is ook niet gebleken dat u over concrete aanwijzingen zou beschikken dat er vanwege uw familieleden enige bedreiging zou uitgaan voor uw leven of fysieke integriteit of voor dat van uw echtgenote (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/07/2013, p. 5, 6, 7, 12-13).”* – een motivering die ongemoeid wordt gelaten en derhalve als vaststaand moet worden beschouwd – dat dit verweer van zuiver hypothetische aard is. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij zelf in haar verweer aangeeft dat de beweerde veiligheidsoverwegingen anders zouden zijn geweest wanneer zij een financieel stabiele en onafhankelijke situatie had kunnen uitbouwen waardoor verzoekende partij zelf aangeeft dat in deze situatie aan de voorgehouden bedreiging van haar familie zou kunnen worden ontkomen. Daar aan de problematiek rond de verwerving van grond ter uitbreiding van het privé-ziekenhuis volstrekt geen geloof kan worden gehecht, is de voorgehouden mislukking van de uitbouw van een financieel stabiele en onafhankelijke situatie evenmin geloofwaardig. Ten slotte merkt de Raad betreffende het bijgevoegde persbericht van Reuters op – daargelaten de vaststelling dat dit bericht niet gedateerd is en derhalve niet kan worden beoordeeld op zijn actueel karakter – dat bericht wordt over een duizendtal vrouwen en meisjes die het slachtoffer werden van ermoorden en dat negentig procent van de vrouwen in Pakistan te maken krijgen met huishoudelijk geweld. Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat deze situatie op haar echtgenote van toepassing zou zijn. Daarenboven wijst de Raad erop dat in dit persbericht totaal geen sprake is van de toestand van westerse vrouwen gehuwd met een Pakistaanse onderdaan. De desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

3.2.2. In verband met het argument dat het niet abnormaal is dat er tegenstrijdigheden en vaagheden bestaan in de verklaringen van verzoekende partij, nu de feiten zich hebben voorgedaan drie jaar voorafgaand aan het gehoor in het kader van haar asielaanvraag, wijst de Raad er evenwel op dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Er kan immers in redelijkheid worden aangenomen dat doorslaggevende gebeurtenissen in het geheugen van verzoekende partij zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht. Het niet kennen van de identiteit van haar belagers, van hun onderlinge familiale band en van de naam van “hun broer” die een bekend politicus is – en dit ondanks

het indienen van klachten bij de politie – en het zich tegenspreken over of verzoekende partij nu al dan niet zelf werd aangevallen in Karachi en over het aantal keren dat een aanval in Karachi plaatsvond, betreffen dermate wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas dat kan worden aangenomen dat deze gegevens bekend zijn en in het geheugen gegrift staan en verzoekende partij hierover correcte verklaringen kan afleggen. De vastgestelde flagrante onwetendheden en tegenstrijdigheden blijven derhalve onverminderd overeind en verhinderen enig geloof te hechten aan het voorgehouden asielrelaas.

3.2.3. Waar verzoekende partij opwerpt dat haar situatie in Pakistan uiterst precair is en één of ander intern vestigingsalternatief vrij utopisch is nu zij zo zwak staat, economisch en sociaal op geen enkele steun kan rekenen en zelfs bedreigd wordt door haar vervolgers, beperkt de Raad zich nogmaals te herhalen dat het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas volstrekt ongeloofwaardig is.

3.2.4.1. Aangaande de motivering van verwerende partij met betrekking tot het artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet stelt verzoekende partij in haar verzoekschrift zich niet op deze gegevens te beroepen. Wel vraagt zij aandacht *“voor het feit dat geweld in Pakistan alomtegenwoordig is, zij het niet met dezelfde intensiteit”*.

3.2.4.2. De Raad neemt er akte van dat verzoekende partij zicht uitdrukkelijk niet beroept op de aanwezigheid van een binnenlands of internationaal gewapend conflict en oordeelt dat de loutere verwijzing naar het bestaan van geweld in Pakistan, waartoe als bijlage bij het verzoekschrift berichtgeving wordt bijgebracht over twee bomaanslagen en een aanval op een groep van tien bergbeklimmers, geen weerlegging inhoudt van de desbetreffende motivering van verwerende partij.

3.2.5. Waar verzoekende partij betreffende de beoordeling van de door haar aangebrachte documenten stelt dat alle stukken in verband met de persoonsgegevens en de opleiding worden aanvaard, maar vanaf het ogenblik dat deze stukken enig bijdrage kunnen betekenen voor het verdere vluchtverhaal wordt hun authenticiteit in twijfel getrokken, is de Raad van oordeel dat dit geen concrete weerlegging inhoudt van de specifieke motivering die met betrekking tot de diverse stukken werd verleend.

3.2.6. Uit het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus, respectievelijk in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, kan worden toegekend.

3.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT